

REFERÈNCIES I REGESTOS DE LA DOCUMENTACIÓ NOTARIAL CONSERVADA AL MAS ROVIRA DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR (PLA DE L'ESTANY). ÈPOCA MEDIEVAL (1212-1499)

JOSEP CAMPRUBÍ SENSADA

SEMINARI DE PALEOGRAFIA, CODICOLOGIA I DIPLOMÀTICA
DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

Resum

L'objectiu del present treball és donar a conèixer, de forma estructurada i rigorosa, la documentació medieval notarial, conservada i perduda, que havia format part del mas Rovira de Sant Miquel de Campmajor (Pla de l'Estany), un arxiu que no tan sols és útil per entendre la història local sinó també la provincial, ja que aplega textos d'altres indrets de les comarques gironines com, per exemple, de l'església de Sant Feliu de Girona.

Paraules clau

Can Rovira, Sant Miquel de Campmajor, regest, diplomàtica, medieval, pergamins, Sant Feliu Girona.

Abstract

The objective of this paper is to present, in a structured and rigorous way, medieval notarial documents, preserved and lost, which had been part of the "mas Rovira" de Sant Miquel de Campmajor (Pla de l'Estany), a file which is not only useful for understanding local history but also for the provincial, as it brings together texts from other places in the Girona region, for example the church of Sant Feliu de Girona.

Key words

Can Rovira, Sant Miquel de Campmajor, regest, diplomat, medieval, parchments, Sant Feliu Girona.

El recull documental que es presenta té els seus orígens en una tasca de catalogació documental i regestos que l'autor d'aquest article va fer el 2016 al fons de pergamins de can Rovira, de Sant Miquel de Campmajor, per encàrrec de l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, lloc on està desada la major part d'aquesta documentació; una intervenció que és de consulta pública i que serveix com a guia per als usuaris de l'arxiu.

Al present article, l'anterior tasca de catalogació documental i registos ha estat ampliada amb aportacions documentals en paper, també del mateix fons Rovira, per tal de donar una visió més àmplia als investigadors o lectors que hi puguin estar interessats.

S'ha optat per publicar registos i no documents sencers perquè a partir del s. XIV en endavant, la major part del text que s'escriu als pergamins, sovint extens, respon més a frases de formularis notariaus que no a fets concrets, a l'inrevés del que passa a l'alta edat mitjana. Fer la transcripció completa sovint suposa molta feina per a poca informació.

La intenció d'aquest article no és escriure la història del mas sinó donar a conèixer la documentació que en ell s'hi va aplegar i crear eines per a futures recerques, ja siguin de temàtica local, comarcal o provincial. Qui en vulgui escriure la història completa haurà de cercar més dades en altres fons i arxius.

El recull comença el 1212 amb el text més antic, escrit sobre pergami, i finalitza el 1500. La intenció era publicar junta tota la informació fins a l'any 1663, just on finalitza la informació continguda al *Llibre de Canalars*, que coincideix amb l'època en la qual es deixen d'escriure textos en pergami, però la desmesurada extensió del treball feia difícil la publicació en aquesta revista i per això s'ha optat per dividir-lo en dues parts: una d'època medieval i una altra per a l'època moderna.

Es tracta d'un estudi inèdit, cosa que fa molt difícil trobar bibliografia que s'hi pugui relacionar. Tan sols hem trobat publicat el regest d'un document¹ i algunes referències cronològiques.

Cal agrair les facilitats rebudes per part de Núria Batllem Cabello, directora de l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, i de Jordi Plana-Rovira, propietari del mas.

1. ESTUDI DOCUMENTAL

Fons documentals utilitzats

La informació que presentem l'hem extreta de 93 textos, 53 d'ells escrits en pergamins, 10 són referències del *Llibre de Canalars*, 29 són resums

¹ CONSTANS SERRATS, Lluís G (1987) *Diplomatari de Banyoles*. Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles. vol II. Doc. 399.

del relligat que conté dins seu el *Llibre de Canalars*, tots ells desats a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, i 1 d'un regest publicat per mossèn Lluís G. Constans. Un cop aplicat el procés de crítica textual queden reduïts a 78.

-*Pergamins*. Físicament n'hi ha un total de 43 però alguns d'ells contenen diversos textos, fins a un total global de 53. A l'aparell heurístic indiquem els que s'han utilitzat com a cobertes de manuscrits. Són desats a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

-*Llibre de Canalars* (d'ara endavant l'abreugem LLC). És un manuscrit, en suport de paper, fet per Joan Rovira, propietari del mas, on s'hi anotaren resums de documents en pergamí, rendes i censos que s'havien de pagar, propietats que es posseïen, etc. Es va començar a escriure el 1661 i es va acabar el 1663 i ho sabem perquè conté documentació d'aquest darrer any, escrita de la mateixa mà. Al vers del primer full hi trobem la següent explicació: *Llibre del Canal de las escrituras de casa den Rovira de Sant Miquel de Campmaior y de casa den Segnari y de tots los masos a ellas agregats, ço es dies y anys de actes y de tot lo que acostuman a pagar y rebre ditas cases tant per cosas de sensals y sensos com també de qualssevol altres agressos, escrit per mi Joan Rovira pagès de dit lloc avui a dos de mars de mil sis sents y sexant[a]*. Sabem que el 1612² Miquel Rovira es va casar amb Esperança Segnari i que aquesta, el 1661³, va donar el mas Segnari al seu net Joan. Això justifica l'existència del *Llibre de Canalars*, ja que és l'eina que permet actualitzar i tenir controlat tot el que es posseeix i el que s'ha de pagar del mas propi i del que s'ha rebut en herència.

Aquest manuscrit es troba dins d'un relligat on hi ha textos diversos, sovint inconnexos l'un amb l'altre, comptes, pagaments, etc. fins a l'any 1883, catalogat com a ACPE 181-2-T2-3. Pàgines sense numerar. Està desat al mas Rovira però hi ha una versió digital a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

-*Relligat ACPE 181-2-T2-3*. És el relligat que conté dins seu el *Llibre de Canalars*. Dins del manuscrit hi trobem temes diversos com ara comptes, resums de documents notariaus, pagaments, etc. i també petits estudis d'erudició familiar com ara *Descendència desde Pera Rovira pagès de Sant Miquel de Campmajor* (comença el 1479), *Antiguitat de la casa Rovira de Sant Miquel de Campmajor deduhida fins a 1778* (comença el 1269), *Sacerdots y doctors en santa theologia fills de casa Rovira (1422-1778)*, *Casas ahon ha casat algun fill o*

² ACPE, fons Can Rovira, pergamí 79, segon text.

³ ACPE, 181-2-T2-3, *Llibre de Canalars*, full 22 vers i revers.

REFERÈNCIES I REGESTOS DE LA DOCUMENTACIÓ NOTARIAL CONSERVADA AL MAS ROVIRA DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR (PLA DE L'ESTANY). ÈPOCA MEDIEVAL (1212-1499)

JOSEP CAMPRUBÍ SENSADA

SEMINARI DE PALEOGRAFIA, CODICOLOGIA I DIPLOMÀTICA
DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

Resum

L'objectiu del present treball és donar a conèixer, de forma estructurada i rigorosa, la documentació medieval notarial, conservada i perduda, que havia format part del mas Rovira de Sant Miquel de Campmajor (Pla de l'Estany), un arxiu que no tan sols és útil per entendre la història local sinó també la provincial, ja que aplega textos d'altres indrets de les comarques gironines com, per exemple, de l'església de Sant Feliu de Girona.

Paraules clau

Can Rovira, Sant Miquel de Campmajor, regest, diplomàtica, medieval, pergamins, Sant Feliu Girona.

Abstract

The objective of this paper is to present, in a structured and rigorous way, medieval notarial documents, preserved and lost, which had been part of the "mas Rovira" de Sant Miquel de Campmajor (Pla de l'Estany), a file which is not only useful for understanding local history but also for the provincial, as it brings together texts from other places in the Girona region, for example the church of Sant Feliu de Girona.

Key words

Can Rovira, Sant Miquel de Campmajor, regest, diplomat, medieval, parchments, Sant Feliu Girona.

El recull documental que es presenta té els seus orígens en una tasca de catalogació documental i regestos que l'autor d'aquest article va fer el 2016 al fons de pergamins de can Rovira, de Sant Miquel de Campmajor, per encàrrec de l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, lloc on està desada la major part d'aquesta documentació; una intervenció que és de consulta pública i que serveix com a guia per als usuaris de l'arxiu.

Al present article, l'anterior tasca de catalogació documental i registos ha estat ampliada amb aportacions documentals en paper, també del mateix fons Rovira, per tal de donar una visió més àmplia als investigadors o lectors que hi puguin estar interessats.

S'ha optat per publicar registos i no documents sencers perquè a partir del s. XIV en endavant, la major part del text que s'escriu als pergamins, sovint extens, respon més a frases de formularis notariaus que no a fets concrets, a l'inrevés del que passa a l'alta edat mitjana. Fer la transcripció completa sovint suposa molta feina per a poca informació.

La intenció d'aquest article no és escriure la història del mas sinó donar a conèixer la documentació que en ell s'hi va aplegar i crear eines per a futures recerques, ja siguin de temàtica local, comarcal o provincial. Qui en vulgui escriure la història completa haurà de cercar més dades en altres fons i arxius.

El recull comença el 1212 amb el text més antic, escrit sobre pergami, i finalitza el 1500. La intenció era publicar junta tota la informació fins a l'any 1663, just on finalitza la informació continguda al *Llibre de Canalars*, que coincideix amb l'època en la qual es deixen d'escriure textos en pergami, però la desmesurada extensió del treball feia difícil la publicació en aquesta revista i per això s'ha optat per dividir-lo en dues parts: una d'època medieval i una altra per a l'època moderna.

Es tracta d'un estudi inèdit, cosa que fa molt difícil trobar bibliografia que s'hi pugui relacionar. Tan sols hem trobat publicat el regest d'un document¹ i algunes referències cronològiques.

Cal agrair les facilitats rebudes per part de Núria Batllem Cabello, directora de l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, i de Jordi Plana-Rovira, propietari del mas.

1. ESTUDI DOCUMENTAL

Fons documentals utilitzats

La informació que presentem l'hem extreta de 93 textos, 53 d'ells escrits en pergamins, 10 són referències del *Llibre de Canalars*, 29 són resums

¹ CONSTANS SERRATS, Lluís G (1987) *Diplomatari de Banyoles*. Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles. vol II. Doc. 399.

del relligat que conté dins seu el *Llibre de Canalars*, tots ells desats a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, i 1 d'un regest publicat per mossèn Lluís G. Constans. Un cop aplicat el procés de crítica textual queden reduïts a 78.

-*Pergamins*. Físicament n'hi ha un total de 43 però alguns d'ells contenen diversos textos, fins a un total global de 53. A l'aparell heurístic indiquem els que s'han utilitzat com a cobertes de manuscrits. Són desats a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

-*Llibre de Canalars* (d'ara endavant l'abreugem LLC). És un manuscrit, en suport de paper, fet per Joan Rovira, propietari del mas, on s'hi anotaren resums de documents en pergamí, rendes i censos que s'havien de pagar, propietats que es posseïen, etc. Es va començar a escriure el 1661 i es va acabar el 1663 i ho sabem perquè conté documentació d'aquest darrer any, escrita de la mateixa mà. Al vers del primer full hi trobem la següent explicació: *Llibre del Canal de las escrituras de casa den Rovira de Sant Miquel de Campmaior y de casa den Segnari y de tots los masos a ellas agregats, ço es dies y anys de actes y de tot lo que acostuman a pagar y rebre ditas cases tant per cosas de sensals y sensos com també de qualssevol altres agressos, escrit per mi Joan Rovira pagès de dit lloc avui a dos de mars de mil sis sents y sexant[a]*. Sabem que el 1612² Miquel Rovira es va casar amb Esperança Segnari i que aquesta, el 1661³, va donar el mas Segnari al seu net Joan. Això justifica l'existència del *Llibre de Canalars*, ja que és l'eina que permet actualitzar i tenir controlat tot el que es posseeix i el que s'ha de pagar del mas propi i del que s'ha rebut en herència.

Aquest manuscrit es troba dins d'un relligat on hi ha textos diversos, sovint inconnexos l'un amb l'altre, comptes, pagaments, etc. fins a l'any 1883, catalogat com a ACPE 181-2-T2-3. Pàgines sense numerar. Està desat al mas Rovira però hi ha una versió digital a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

-*Relligat ACPE 181-2-T2-3*. És el relligat que conté dins seu el *Llibre de Canalars*. Dins del manuscrit hi trobem temes diversos com ara comptes, resums de documents notariaus, pagaments, etc. i també petits estudis d'erudició familiar com ara *Descendència desde Pera Rovira pagès de Sant Miquel de Campmajor* (comença el 1479), *Antiguitat de la casa Rovira de Sant Miquel de Campmajor deduhida fins a 1778* (comença el 1269), *Sacerdots y doctors en santa theologia fills de casa Rovira* (1422-1778), *Casas ahon ha casat algun fill o*

² ACPE, fons Can Rovira, pergamí 79, segon text.

³ ACPE, 181-2-T2-3, *Llibre de Canalars*, full 22 vers i revers.

filla de casa Rovira (des de 1218 acaba a finals del s. XVIII), etc. El relligat fa 15,5 x 11 cm, conté 177 fulls dels quals 97 estan escrits, és enquadernat amb un pergamí; el contingut es va començar a redactar el 1661 i va finalitzar el 1883. Pàgines sense numerar. Està desat al mas Rovira però hi ha una versió digital a l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

Formació del fons

La formació del fons documental és conseqüència de les aportacions patrimonials que s'hi han anat fent durant els segles, tot i que no sabem ben bé com algunes hi han anat a parar. En un llibre de comptes del s. XVIII, desat a la capsa 3 de l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, hi apareixen masos i propietats subjugades al mas Rovira situats a Borrassà, Usall, Canet d'Adri, Vilamarí, Porqueres, Falgons, Banyoles, Pujarnol, Verges, Serinyà, Mieres i a altres llocs. És gràcies a la propietat o tinença d'aquests béns que pergamins de llocs tan dispersos degueren acabar al mas Rovira.

Els textos més antics en pergamí, del nostre recull, fan referència a Cervià de Ter. Així, hi ha un primer grup format per 5 textos, 4 de l'any 1212 i un sense data (atribuïble al s. XIII), al qual posteriorment se n'hi afegeixen 5 més, datats entre 1340 i 1373, relacionats amb beneficis de l'església de Sant Feliu de Girona. Precisament d'aquest benefici n'apareixen també alguns de Riudellots de la Selva i de Vilablareix dels segles XIII i XIV. Això fa que els documents més antics conservats íntegrament no corresponguin a llocs de la vall de Campmajor. De fet, el primer text sencer on hi apareix un personatge anomenat Rovira no el trobem al nostre recull fins al 1302 quan Guillem Rovira rep l'establiment d'una terra anomenada Illa Rodona o *Çalou* (docs. 19 i 20). Per trobar un pergamí amb una menció del mas, però, caldrà esperar al 1552⁴ quan Perpètua, filla de Miquel Rovira, retorna béns que havia rebut. En canvi, en paper trobem referències i resums de pergamins avui dia desapareguts. Així, sabem d'una persona anomenada Pere Rovira i del mas Terrats al 1218 (doc. 6), notícia que ha estat citada per diversos autors en articles o publicacions relacionades amb el mas Rovira, tot i que cap d'ells en referència la procedència documental⁵. Altres autors diuen que

⁴ ACPE, fons Can Rovira, pergamí 46.

⁵ PLUMA, Marc (2003). *Can Rovira, Golany*, "Revista de Sant Miquel de Campmajor". Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor. Nº 14. Pp. 20-21.

la primera menció és de 1250, sense indicar igualment d'on surt aquesta cita⁶, segurament extreta d'una recopilació manuscrita que va fer mossèn Lluís Constans⁷ en la qual ell tampoc va indicar de quin pergamí o manuscrit s'havia extret. En aquest escrit també hi anota dates que -segons ell- són les primeres mencions escrites dels masos Terrats (1241), Segnari (1279), Cros (1287), Bosch (1287), Crous (1412), etc.

A finals de la Guerra Civil Espanyola, el 1939, es va amagar bona part de la documentació del mas en un forat a la paret, darrere d'un armari, una acció que es va mantenir en secret. Fou dècades més tard quan, movent el moble, aparegueren per sorpresa els textos. El fet que en paper hi hagi resums de pergamins que no ens han aparegut, ens fa pensar que, o bé han desaparegut, o bé encara són amagats a la casa.

El 3 d'abril de 2014 es va dipositar oficialment a l'arxiu Comarcal del Pla de l'Estany una part de l'arxiu del mas Rovira.

Distribució documental

Les classificacions tipològiques documentals de vegades són difícils d'establir ja que en un mateix text s'hi poden aplegar diversos fets jurídics que, en altres casos, podrien aparèixer escripturats per separat; llavors, en la classificació, s'ha de triar un d'aquests fets i desestimar els altres. És per això que aquestes distincions són força subjectives i susceptibles de variar segons el criteri de qui les faci. S'han de prendre, doncs, com a notes orientatives.

Hi trobem les següents tipologies documentals:

- Abolició de servitud personal (1)
- Aniversaris (2)
- Èpoques (8)
- Arrendaments o establiments (4)
- Capbreus de censos (1)
- Censals (2)
- Compravendes d'immobles (18)

⁶ DD. AA (2003). *El Patrimoni del Pla de l'Estany*. Consell Comarcal del Pla de l'Estany. P. 205; GRABULEDA, Josep (2009). *Els Rovira de Sant Miquel*, "Les Garrotxes, Dossier Metges i Curanderos", N° 4. Ed. Gavarres. Cassà de la Selva. Pp. 92-93.

⁷ Arxiu Municipal de Banyoles, fons de Lluís G. Constans. *Manuscrits, part V, Comarca*. Apartat dedicat a Sant Miquel de Campmajor.

- Definicions i retorns per obligació (6)
- Donacions (7)
- Dots i herències relacionades amb casaments o capítols matrimonials (5)
- Fundació (1)
- Nomenaments (1)
- Promesa de pagament (1)
- Reconeixements de drets (10)
- Reducció de cens (1)
- Renúncia de drets o reconeixement de que no n'hi ha cap (8)
- Testaments (2)

Observem que la tipologia documental que més ens apareix és la compravenda. Darrere seu, però en menor nombre, hi trobem el reconeixement de drets, una categoria documental ben representada a causa de la incorporació al fons de diversos pergamins relacionats amb un benefici de l'església de Sant Feliu de Girona, de finals del s. XIII i inicis del XIV, sobretot quan n'era beneficiari el clergue Arnau de Riba. Segueixen en importància les èpoques, les renúncies i les definicions.

La distribució de la documentació per segles és la següent:

- S. XIII: 18
- S. XIV: 30
- S. XV: 30

De tots els textos regestats, una vintena fan referència a Sant Miquel de Campmajor, una quinzena a Sant Martí de Campmajor, onze a Cervià de Ter, una desena a Riudellots de la Selva i, esporàdicament, també apareixen esmentats altres indrets com ara Sant Llorenç d'Adri, Vilablareix, el Collell, Merlant, Galliners, Rocacorba, etc. En un mateix text hi podem trobar referències d'indrets diversos, com per exemple de Sant Feliu de Girona i de Cervià, de Sant Miquel i Sant Martí de Campmajor, de Girona i Canet d'Adri, etc.

Notaries

El primer text del nostre recull, sense data, sabem que està escrit pel clergue Pere i respon més a un capbreu fet per saber què s'havia de controlar que no pas a un document amb finalitat jurídica. Els següents, del 2 al 5,

datats de 1212, són documents de propietat recollits en un sol pergamí i signats per Bernat Esteve, diaca i escriptor públic de Girona, personatge que als documents 7, 8, 9, 10 i 11, dels anys 1228 i 1229, s'intitula canonge i notari de Girona. Era un eclesiàstic que havia de tenir una notaria pròpia ja que Bertran de Sant Salvador, un laic, signa els esmentats documents per ordre seva. En el següent text del nostre recull (doc. 12), datat del 1270, ja hi trobem la figura del notari laic i desapareix per sempre la de l'escrivent que valida els documents només per raó de la seva dignitat eclesiàstica, tot i que algunes notaries continuaven en mans de religiosos com, per exemple, la de Banyoles, que, com podem veure al nostre recull, pertanyia al monestir de Sant Esteve, o la de Besalú, que era del monestir de Sant Pere.

La notaria que apareix més vegades és la de Girona amb una vintena llarga de documents, fet, aquest darrer, que s'explica per la incorporació dels pergamins de Cervià de Ter, de Riudellots (de la Selva), de personatges relacionats amb aquesta ciutat i amb els beneficis de l'església de Sant Feliu, i perquè s'hi van anar a fer algunes escriptures relacionades amb la parròquia de Sant Miquel de Campmajor. Amb una vintena gairebé justa de textos, segueix la de Banyoles; amb menys d'una desena, la de Besalú; també hi ha esments esporàdics de les de Santa Llogaia del Terri, Bàscara, Amer i un redactat signat pel rector de Falgons. S'ha de dir, però, que hi ha una quinzena de textos, majoritàriament resums, sense signatura notarial.

En força ocasions en un mateix pergamí hi solen haver dos o més textos, normalment quan es tracta de canvis de propietari, censals i donacions, un dedicat a especificar el bé que es traspassa i un altre en el qual la persona que cedeix el bé reconeix haver-lo cobrat (àpoca). Generalment el notari signa al final de cadascun d'ells però trobem casos en els quals només apareix una única signatura per a tots els textos que conté el pergamí.

Però, ¿per què triar una o altra notaria per escripturar? Aquesta és una pregunta que ens pot resultar curiosa ja que Sant Miquel i Sant Martí de Campmajor estan més o menys a la mateixa distància de Banyoles que de Besalú. La resposta a aquesta qüestió la trobem al *Llibre de Canalars* on s'explica que el 1662 els masos Terrats, Quintana de Mont, Borda de Bac estaven agregats a la casa Rovira i sota la jurisdicció senyorial de l'ardiaconat de Besalú⁸. El mas Cros Dessà estava sota la jurisdicció senyorial de la casa o

⁸ ACPE, fons Can Rovira, LLC, full 6 vers.

força de Roca i del benefici de Sant Miquel fundat a l'església del monestir de Sant Esteve de Banyoles⁹. El mas Masugues, de la parròquia de Sant Martí de Campmajor, estava sota el domini senyorial de la casa o força de Roca¹⁰. Així, tot i que puguem trobar alguna excepció, normalment s'escripturava a la notaria relacionada amb el senyor de l'indret: les terres i persones subjectes a l'ardiaca ho feien a Besalú, lloc on es feien també transaccions relacionades amb els senyors de Roca; les del monestir de Sant Esteve de Banyoles ho feien a la seva notaria pròpia, i ja en temps més reculats, els beneficiaris de Sant Feliu de Girona, ho feien a la notaria de la seva ciutat, etc. Tot depèn de quins siguin els personatges que hi participin i a quin senyor estiguin supeditats els pagesos o les terres que puguin ésser objecte de transacció.

Datació

El primer text del nostre recull és l'únic que no té data escrita i l'atribució temporal li hem donat basant-nos en els traços i la forma de l'escriptura, similars als del pergami número 9 del fons (el n° 6 del nostre recull).

Les datacions dels documents més antics estan fetes pel còmput de l'Encarnació, que fou escollit en un concili episcopal celebrat a Tarragona el 1180 com a únic sistema de datació vàlid a Catalunya, tot i que des del s. IX ja s'utilitzava als documents solemnes juntament amb la datació pels anys de regnat dels monarques francs¹¹. L'any comença el 25 de març i els dies del mes es comptabilitzen partint d'uns dies determinats anomenats kalendes, nones i idus. Als nostres textos apareix com a *anno Domini* i el darrer pergami en el qual trobem aquest sistema de còmput és el 62 (doc. 37), de l'any 1350.

L'any 1351 a Catalunya s'adapta el sistema de datació per la Nativitat, que fa començar l'any el 25 de desembre¹². A partir d'aquest moment s'enumeren els dies del mes correlativament tal i com ho fem avui en dia. El primer pergami on ens apareix aquest sistema és el n° 4 (doc. 39), datat de 1358 (*nono die mensis marcii... Natiuitate Domini*). Excepcionalment, el resum d'un document de 1388 (doc. 47) encara el trobem datat per *4 dels idus desembra*.

⁹ ACPE, fons can Rovira, LLC, full 6 vers.

¹⁰ ACPE, fons can Rovira, LLC, full 7 revers.

¹¹ MUNDÓ, A. M (1994). *El concili de Tarragona de 1180: dels anys dels reis francs als de l'Encarnació*, "Analecta Sacra Tarraconensia". N° 67. Barcelona.

¹² CAPPELLI, A (1969): *Cronologia, Cronografia e Calendario Perpetuo*. Ed. Ulrico Hoepli. Milano. P. 17.

Per tal de transformar les datacions de l'època al nostre còmput actual, davant del dubte d'utilitzar el sistema florentí o el pisà i vist que no hi ha acord entre els especialistes, hem optat per aquest darrer, ja que hi ha tot un seguit de documents desats a la Reial Cancelleria de Barcelona, de mitjan s. XII, escrits just abans de decidir datar tots els documents per l'Encarnació, en els quals s'hi descriuen transaccions de béns fetes per templers i personatges importants de l'època, textos en els quals la data del rei i l'Encarnació coincideixen en pisà¹³. Si als documents de les persones de pes s'usa aquest sistema, segurament era el més acceptat a l'època. Triar-lo ha estat una opció personal, però altres historiadors potser haurien utilitzat el sistema florentí.

Criteris d'edició

Per tal de donar uniformitat al contingut que presentem hem optat per establir uns criteris d'edició que han estat els següents:

- El contingut dels pergamins el presentem en forma de regest.
- El contingut dels textos en paper, si són resums, els transcrivim en lletra cursiva tal i com els va fer l'autor ja que són curts i concisos. En el cas de textos desenvolupats en fem un regest.
- Hi afegim un aparell heurístic on, en el cas dels pergamins, especificuem si és original o còpia, mides, arxiu on és desat, fons, el notari o redactor, llengua i estat de conservació. S'hi adjunten, en cas necessari, explicacions complementàries.
- En el cas dels resums en paper, a l'aparell heurístic no s'hi especifiquen mides, ni estat de conservació, ni llengua, ja que això queda recollit en la descripció general que fem d'aquests fons.
- Hem col·locat l'anotació [A] entre claudàtors perquè no sabem si provenen d'originals fets en pergami o d'anotacions als llibres de protocols notariais.
- Els noms dels notaris del *Llibre de Canalars* els transcrivim en cursiva, tot respectant la manera com els va escriure l'autor.

¹³ DD. AA (2010). *Els Pergamins de l'Arxiu Comtal de Barcelona de Ramon Berenguer II a Ramon Berenguer IV*. Fundació Noguera. Col. Diplomataris. N° 48. Barcelona. Docs. 507, 547 (si acceptem que el copista va escriure erròniament MCXXVI en lloc de MCXXIII), 687, 697, 698, 711, 715, 716, 717.

- Als registos dels pergamins i dels textos en paper no resumits, hem intentat escriure els topònims tan apropats com ha estat possible a la forma que tenen avui dia. En el cas del *Llibre de Canalars*, hem respectat la forma que l'autor va donar als topònims, però hi hem col·locat els accents, els signes de puntuació i el desenvolupament de les abreviatures tal i com ho faríem avui en dia.

- Els textos els hem ordenat per ordre cronològic.

Conclusions

La part més important d'aquest article és el recull documental ja que pot permetre als investigadors iniciar un estudi o trobar dades no tan sols aplicables a la genealogia o a la història familiar del mas Rovira sinó a referències escrites, topònims o fets ocorreguts en llocs propers, car en el recull hi apareixen textos relacionats amb masos veïns o amb indrets circumdants. També n'hi trobem de zones més allunyades com ara Besalú, Canet d'Adri, Riudellots de la Selva, Sant Feliu de Girona, Cervià de Ter, Sant Esteve de Banyoles, Galliners, Fontcoberta, etc. i esments a personatges que poden ésser d'interès històric general com ara alguns clergues beneficiaris de l'església de Sant Feliu de Girona, esments de notaris, eclesiàstics, càrrecs com el Batlle General, etc.

Pel que fa a la composició del fons, sobta la procedència diversa dels textos, sens dubte conseqüència de les propietats que va anar adquirint el mas amb el pas dels segles.

2. REGESTOS I REFERÈNCIES DOCUMENTALS

1

[1201-1300]

Pere, clergue de Sant Genís [de Cervià de Ter], fa un capbreu dels censos i drets que ha de cobrar.

A. Original, 10x15 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 41. Sense signatura. Escrit en llatí. Pergamí amb diversos forats de mida considerable, lletres gastades i plecs no llegibles.

Pergamí del segle XIII, possiblement de la primera meitat. Datació atribuïda per comparació paleogràfica amb el pergamí número 9 del fons, de l'any 1225.

2

1212-05-14

Guillem de Cervià ven a Ramon, ardiaca de Girona, el mas Espiels, en el qual hi habita Ramon Arnau d'Espiels, una coromina anomenada Darnera, una feixa de terra dita Reg i una altra coneguda com a [Albí], situades a la parròquia de Sant Genís de Cervià, per 2500 sous de diners barcelonesos.

A. Original, 61x37 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 45, primer text d'un pergami que en conté 4. Signat per Bernat Esteve, diaca, escriptor públic de Girona. Escrit en llatí. Pergami estripat i menjat als marges superior i esquerre, i té taques.

3

1212-05-20

Ramon, ardiaca de Girona, ven a Arnau de Far, capellà de l'església de Sant Feliu de Girona, el mas Espiels, on habita Ramon Arnau d'Espiels, una coromina anomenada Darnera, una feixa anomenada Reg i una altra dita d'Albí, a la parròquia de Sant Genís de Cervià, per 2500 sous barcelonesos.

A. Original, 61x37 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 45, quart text d'un pergami que en conté 4. Signat per Bernat Esteve, diaca, escriptor públic de Girona. Escrit en llatí. Pergami estripat i menjat als marges superior i esquerre, i té taques.

4

1212-06-17

Arnau Renard de Cervià defineix [retorna] a Ramon, ardiaca de Girona, tots els drets que té a canvi de l'honor que fou de Bernat Hug de Serrallonga, el qual tenia Guillem de Cervià, a la parròquia de Sant Genís de Cervià.

A. Original, 61x37 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 45, segon text d'un pergami que en conté 4. Signat per Bernat Esteve, diaca, escriptor públic de Girona. Escrit en llatí. Pergami estripat i menjat als marges superior i esquerre, i té taques.

5

1212-06-17

Pere, batlle de Cervià, defineix [retorna] a Ramon, ardiaca de Girona, tots els drets que té i a canvi rep l'honor que fou de Bernat Hug de Serrallonga i que havien donat a Guillem de Cervià, situat a la parròquia de Sant Genís de Cervià.

A. Original, 61x37 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 45, tercer text d'un pergami que en conté 4. Signat per Bernat Esteve, diaca, escriptor públic de Girona. Escrit en llatí. Pergami estripat i menjat als marges superior i esquerre, i té taques.

6

1218-10-31

(Ex B:) *En lo acte authèntic de pergami que és recondit en lo armari de las escripturas de dita casa Rouira, fet a 2 de las kalendes de nouembre de 1218, consta la donació que Arnaldo de Terrats féu a Pera de Rouira de son mas Terrats, la qual acta fou firmada per Ramon de Rouira i Arnaldo, son fill, junt ab la firma de Deodato de Terradas, ardiaca de Besalú.* [Donació feta per raó del casament de Pere Rovira i Maria Terrats, segons C].

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

C. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Per l'època, l'original havia d'estar datat per l'Encarnació.

7

1225-05-26

Berenguer Turg, de la parròquia de Sant Llorenç d'Adri, amb el consentiment de Ramon d'Adri, senyor, dóna al seu fill Guillem, per raó del casament, la meitat d'un mas que té en aquesta parròquia i se'n reserva una part de l'usdefruit mentre visqui. En cas que Guillem mori, es disposen

400 sous per a la seva esposa Guillerma. Guillerma dóna 300 sous de dot matrimonial a Guillem, diners que es repartiran en tres parts.

A. Original, 15x23,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 9. Signatura estripada i desapareguda d'un diaca. Escrit en llatí. Pergamí malmès als costats esquerre i inferior. Pergamí amb forats petits i taques diverses.

8

1228-02-13

Bernat de Lladó i la seva esposa Ermessèn venen a Pere de Pau, capellà de l'església de Sant Feliu [de Girona], en franc alou, el mas de Lazers que és a la parròquia de Sant Mena de Vilablareix, amb tots els seus drets, i també venen dos camps a la mateixa parròquia, un anomenat de Bosc, i un de vinyes, per 2400 sous barcelonesos equivalents a 80 sous de marcs de plata.

A. Original, 72x27,5 cm, , Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 18, primer text d'un pergamí que en conté dos. Signat per Bertran de Sant Salvador per manament de Bernat Esteve, canonge i notari [Girona ?]. Escrit en llatí. Pergamí amb els marges dret i esquerre malmesos.

Al segon document del pergamí s'especifica que l'església de Sant Feliu és de Girona.

9

1228-02-13

Bernat de Lladó i la seva esposa Ermessèn prometen a Pere de Pau, capellà de l'església de Sant Feliu de Girona, que la venda del mas Lazers i la de dos camps, anomenats camp de Bosc i camp de les Vinyes, a la parròquia de Sant Mena de Vilablareix, està lliure de qualsevol dret que ells hi poguessin tenir.

A. Original, 72x27,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 18, segon text d'un pergamí que en conté dos. Signat per Bertran de Sant Salvador per manament de Bernat Esteve, canonge i notari [de Girona]. Escrit en llatí. Pergamí amb els marges dret i esquerre malmesos.

10

1229-03-31

Arnau de Besalú, la seva esposa Berenguera i llur fill Gerard, venen a Pere de Pau, capellà de Sant Feliu de Girona, un mas a la parròquia de Sant Esteve de Riudellots, un mas a Canet, un mas a Franciac, un camp a Riudellots pel qual Arnau rebrà el cens d'una migera de blat, i els drets que tenen d'una persona anomenada Martorell, tot pel preu de 2050 sous de tern barcelonesos.

A. Original, 69x37 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 18, primer text d'un pergami que en conté dos. Signatura de Bernat Esteve, canonge de Girona i notari públic. Escrit en llatí. Pergami amb els marges dret i esquerre destruïts.

11

1229-03-31

Arnau de Besalú, Berenguera i Gerard prometen a Pere Pau que renunciïn a qualsevol dret que puguin tenir sobre les propietats que li han venut [un mas a la parròquia de Sant Esteve de Riudellots, un mas a Canet, un mas a Franciac, un camp a Riudellots pel qual Arnau rebrà el cens d'una migera de blat, i els drets que tenen d'una persona anomenada Martorell].

A. Original, 69x37 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 18, segon text d'un pergami que en conté dos. Signatura de Bernat Esteve, canonge de Girona i notari públic. Escrit en llatí. Pergami amb els marges dret i esquerre destruïts.

Al primer text del pergami 18 s'especifiquen quines són les propietats venudes.

12

1270-02-13

(Ex B:) *Lo hereu mes antich que en escripturas authènticas se encontra de dita casa Rovira és Bernat de Rovira, casat amb Maria. Consta del establiment de la Illa Rodona que ara se anomena Lo Alou, fet per Guillem de Boyuls de Besalú al referit Bernat de Rovira y o Maria, muller sua, en los idus de febrer de 1269, qual establiment és authèntic en pergami entre las actas de casa Rouira.*

[A]. Original perdut, en poder del notari Guillem de Boyuls, de Besalú (segons diu C).

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

C. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Per l'època, l'original havia d'estar datat per l'Encarnació.

13

1281-3-14

Ramon de Sant Natzari del Llor, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, la seva mare Berenguera i Ramon Ermesèn, venen a Pere de Sant Nicolau, de la parròquia de Falgons, un honor situat a [], pel preu de 20 sous. Cada any hauran de pagar el cens d'un parell de gallines a l'ardiaca.

[A]. Original perdut.

B. Còpia del 18 de desembre de 1582/3 signada per Antic Ramis, notari substituït del notari Antic Perpinyà, per manament de l'abat de Banyoles, 18x29 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 30. Escrit en llatí. Pergamí amb diverses taques, forats petits, lletra gastada i en algunes parts il·legible.

La datació de la còpia és possible que sigui de 1583 ja que sembla haver-hi tres barres finals, tot i que no es llegeix bé.

14

1285/6-01-10

Bernat Rovira fa una donació a la seva filla Garsèn, esposa de Guillem Putxet, tots del mas Rovira. La donació està subscripta per Ramon de Texeda, prior de Santa Maria del Collell.

[A]. Original perdut.

B. Regest de mossèn Lluís G. Constans (1989), *Diplomatari de Banyoles*, ed. Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, vol II, 1987, doc. 399, sobre un pergamí que era a l'arxiu del mas Rovira.

Donem dues dates per any atès que no sabem si ho computava en florentí o en pisà.

15

1286/87

La primera filla de dit Bernat, Garsendis, casada amb Guillem, firma la venda de Baborach, que junt ab Berenguer de Terrats faran a Pera Ferrés de Sant Martí de Campmajor. Consta en acta de pergami autèntich de dit armari en 1286.

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778.*

16

1287-03-13

La transcrita Garsendis, son marit y Berenguer de Terrats, uenran a Pera Terrats, de Campmajor, una feixa de terra.

[A]. Original perdut.

B. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

La tercera xifra de la data de l'any es pot interpretar com a 4 o com a 5. Per l'època havia d'estar datat per l'Encarnació.

17

1297-02-04

(Ex B:) *La dita Garsendis, en 1296, jun ab son marit Guillem compraren a Guillem Batlle, de Sant Martí de Campmajor, los censos de dos gallinas y dos sous que feyan sobre la masoveria de Bach, que Bernat Rouira habia adquirit dels auis del mencionat Batlle. Consta en acta autèntich de pergami del dit armari. En est acta també es anomenada Garsendis, filla de Bernat Rouira.*

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

C. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Datació completa extreta de C. Per l'època, l'original havia d'estar datat per l'Encarnació.

18

1297-2-11

Garsendis Rouira, filla de Bernat Rouira y muller de Guillem Rouira, obtingueran reducció de census de la masoueria de Bach.

[A]. Original en poder del notari Bernat de Rexach.

B. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Per l'època, l'original havia d'estar datat per l'Encarnació.

19

1302-5-11

(Ex B:) *Rouira. És la venda de una quartera de ordi y de la dreta senyoria y també stabbliment de la terra dita Illa Rodona o per altra manera Çalou, feta per Pere de Terrers, de Sant Martí de Campmajor, a Guillem Rouira de Sant Miquel de Campmaior.*

[A] Original en poder de Bernat Rexac, notari públic de Banyoles.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 16 revers.

C. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Per l'època, l'original havia d'estar datat per l'Encarnació.

20

1302-5-12

Venda de Çalou. És la venda de una peça de terra dita Illa Rodona o per altra part dita Çalou, feta per Guillem de Bòxols, de Besalú, a Pere des Terrers, de Sant Martí de Campmaior.

[A] Original en poder de Bernat de Rexac, notari, regint la notaria de la vila de Banyoles.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 16 vers i revers.

Tot i que el text no ho especifica, hem datat aquest text per l'any de l'Encarnació, tal i com correspondria a l'època en la qual s'escribí l'original.

21

1305-07-05

Ramon de Sant Natzari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, administrador i col·lector almoïner de Sant Natzari del Llor, nomena Ramon Cotxarrera com a procurador col·lector per tal que reculli les questes i les almoïnes de dita església.

A. Original, 14x23,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 5. Signatura de Bernat de Reixac, notari públic de Sant Esteve de Banyoles. Escrit en llatí. Pergamí que té destruït part del marge esquerre inferior i estripat el marge dret inferior.

22

1306-11-03

Guillerma de Pont, filla del difunt Pere de Pont de Sant Andreu d'Alou, ven a Pere de Bagastrà i la seva esposa Ermessèn, per 45 sous de moneda barcelonesa de tern, una peça de terra situada a la parròquia de Riudellots de la Selva, propietat que és de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, a la qual hauran de pagar cada any un cens de 3 diners i òbols. També hauran de donar tasca i, pel que fa al senyor, li hauran de pagar el que li pertoqui a través de l'església de Riudellots de la Selva.

A. Original, 24,5x26 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 64. Signat per Besalú Brugués, notari substituït de Bernat de Toylà, notari de Girona. Escrit en llatí. Pergamí amb taques.

23

1312/1313

Lo retroescrit Bernat Rouira tingué dos fillas: Garsendis y Berenguera. La segona, en la època de legítima que en 1312 en acta de pergami autèntich del sobrerreferit armari fa a sa germana Garsendis, a son cuñat Guillem, a sa neboda y al marit de esta, se anuncia filla del quondam Bernat de Rouira de Sant Miquel de Campmajor. Nota: la època era de 104 sous per la primera paga de la legítima de que dita Berenguera havia [aver] firmat definició a favor dels sobredits.

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778.*

24

1315-05-15

Guillem Caularó, de la parròquia de Riudellots de la Selva, reconeix que Arnau [de Riba], beneficiari de l'església de Sant Feliu de Girona, ha obtingut el benefici del difunt Arnau de Far, i que és amb ell i amb dita església amb qui ha de satisfer els arrendaments i drets de les propietats que s'esmenten al document, entre les quals hi ha el mas Caularó.

A. Original, 33x32,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 24. Signatura de Simó de Bassagays, notari substituït de Bernat de Toylà, notari públic de Girona. Escrit en llatí. Pergami amb petits forats, lletra gastada, marges dret i inferior amb alguns forats que han fet desaparèixer paraules.

25

1318-9-10

Venda del Fargenal. És la venda de una fexa de terra dita lo Fargenal, feta per Guillem Batlle, de Sant Martí de Campmaior, a Guillem Terrats, de Sant Miquel de Campmaior.

[A] Original *en poder de mossèn Joan Rexac, notari públic de la vila de Banioles.*

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, fulls 16 revers i 17 vers.

Tot i que el text no ho especifica, hem datat aquest text per l'any de l'Encarnació, tal i com correspondria a l'època en la qual s'escriu l'original.

26

1326-10-15

Pere de Tarrats, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, la seva esposa Guillerma, i el matrimoni format per la seva neboda Guillerma i Guillem, reben el mas de Tarrats a través d'una definició feta per Maria, filla de Tarrats, amb el consentiment del seu espòs Guillem de Serrapelada, fill de Guillem de Serrapelada, de la parròquia de Sant Martí de Campmajor. Maria rep 900 sous barcelonesos i es queda roba i estris que formaven part de la seva dot matrimonial.

A. Original, 23,5x21,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 48. Signat per Pere, substituït del notari Jaume de Puig, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Pergamí amb petites taques.

27

1328-11-14

Guillem Caularó, de la parròquia de Riudellots de la Selva, la seva esposa Maria i llur fill Berenguer, juren ésser persones de l'altar de Sant Esteve, situat a l'església de Sant Feliu de Girona, i del seu rector, i reconeixen els cens en espècies i diners que han de pagar pel mas de Caularó i altres béns.

A. Original, 22x34 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 25. Signatura de Bartomeu []. Escrit en llatí. Pergamí amb diverses taques i lletres gastades.

28

1336-8-30

Bernat Lar, de la parròquia de Vilablareix, reconeix que té de part de Jaume de Riba, clergue [i beneficiari] de l'altar de Sant Esteve de l'església

[de Sant Feliu de Girona], el mas Lar, amb un cens anual de dues gallines i 16 diners barcelonesos que s'hauran de pagar per Tot Sants, i també 3 peces de terra amb un cens de 46 sous barcelonesos.

A. Original, 19 x 34,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 2. Signatura de Pere Massanet, notari públic substituït de Bernat de Toylà, notari de Girona. Escrit en llatí. El pergami té destruïts els costats superiors dret i esquerre, forats a la part esquerra i traces d'haver estat cosit pel marge superior.

29

1338-4-[]

Venda de Puix Fiat. És la venda, feta per Bernat Cros, de Sant Miquel, a Vicens Cros, del mateix lloc, de una peça de terra dita la Costa de Puix Fuiat.

[A] Original en poder de mossèn Pere Amic, notari, tenint lo lloc de mossèn Jauma Puix, notari públic de la vila de Banióles.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 17 vers.

Tot i que el text no ho especifica, hem datat aquest text per l'any de l'Encarnació, tal i com correspondria a l'època en la qual s'escriu l'original.

30

1538-9-8

Renuntiatio. És la renuntiatio feta per Pere Prat, de Sant Miquel de Campmaior, de una peça de terra situada en la montanya de Castellar o, per altra manera, en lo lloc dit Conca Soliuera, feta a Miquel Rouira, pagès del mateix lloc.

[A] Original en poder de mossèn Joan Abric, notari públic de la vila de Sant Pere de Besalú.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 17 vers i revers.

31

[1340-1350]-02-18

Castelló sa Frau, de la parròquia de Cervià, reconeix que Arnau de Riba, beneficiari de l'església de Sant Feliu de Girona, ha obtingut els beneficis d'Arnau de Far, i que és a Arnau de Riba juntament amb l'església de Sant Feliu als que hauran de pagar el cens d'una [tasca] i mitja [] per un camp situat al lloc anomenat Camp de Poch i per un altre al lloc anomenat Albs, tots dos a Cervià, de dues vessanes d'extensió.

A. Original, 21,5x32 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 28. Signatura de Simon de Bassegays, notari substituït de Bernat de Toylà, notari públic de Girona. Escrit en llatí. El pergami té diverses taques i lletra gastada.

32

1346/47

En lo acta autèntic de pergami del referit armari, en 1346, en que Margarida, muller de Joan de Rouira, filla de Bernat de Rouira y de Raymunda, muller sua, hereua y propietaria del mas de Rouira, fa una fundació.

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778.*

33

1349-01-01

Pere Anglada, de la parròquia de Cervià, reconeix que Arnau Riba, clergue i beneficiari de l'església de Sant Feliu de Girona, va obtenir els beneficis del difunt Arnau de Far, i que Pere té per Arnau les cases (o casa) de Barcet, al poble de Cervià, motiu pel qual li ha de donar el cens anual d'[un parell de gallines ?].

A. Original, 15x32,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 23. Signatura de Simó de Bosserays, substituït del notari

de Girona Bernat de Toylà. Escrit en llatí. Pergamí amb petits forats, lletra gastada i en algunes parts il·legible.

34

1350-02-18

Arnau sa Fron (Safont), de Cervià, reconeix que Arnau de Riba, clergue, és el beneficiari de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, altar que ara té les propietats del difunt Arnau de Far. Arnau sa Fron reconeix que té [arrendat] d'aquest benefici un camp de dues vessanes a la parròquia de Cervià, al lloc anomenat Torrent, pel qual ha de pagar cada any tasca i esplet.

A. Original, 17,5x31,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 23. Signat per Simó de Bossegays, notari substituït del notari de Girona Bernat de Toylà. Escrit en llatí. Pergamí amb els marges dret i esquerre destruïts. La interpretació del dia del mes és confusa.

35

1350-02-18

Arnau de Riba, clergue i subtenidor del benefici del difunt Arnau de [Fabro], que pertany a l'altar de Sant Esteve situat a l'església de Sant Feliu de Girona, dona (arrenda) a Ermesèn, vídua de Castelló Salvi, de Cervià, una casa amb pati i una cort, ubicats al costat de la muralla del castell de Cervià, a canvi del cens de dues gallines que s'hauran de pagar el dia de Sant Esteve.

A. Original, 17x34 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 51. Signat per Simon de Bossigays, notari substituït del notari Bernat de Toylà, de Girona. Escrit en llatí. Pergamí amb tinta força gastada.

36

[1350-1359]-04-28

Margarida, filla d'Arnau Baguestrà, de la parròquia de Riudellots de la Selva, esposa de Francesc de Vilabona, reconeix [Arnau] de Riba, [clergue], com a beneficiari de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de

Girona i per tant del benefici que el difunt Arnau de Far va vendre a aquest altar. Margarida reconeix que el seu mas de Baguestrà, que té 15 vessanes de terra, forma part d'aquest benefici i que per tant a l'agost ha de pagar el cens anual "d'un parell sencer" i dues migeres de mesura gironina, set sous i 8 diners. Reconeix tenir sota domini de Santa Maria de la Seu de Girona un camp que és al pla de [dare].

A. Original, 26,5x32,3 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 55. Signat per Simon de Bossigays, notari substituït del notari de Girona Bernat de Toylà. Escrit en llatí. Pergamí amb dos forats considerables a la part inferior i un a la part superior (aquest darrer té un tros de pergamí cosit), vores malmeses, taques i algunes parts il·legibles.

37

1350-04-29

Sibila, esposa de Pere Ponç, de la parròquia de Riudellots de la Selva, reconeix que Arnau de Riba, clergue, és el beneficiari de l'altar de Sant Esteve de Sant Feliu de Girona i del benefici del difunt Arnau de Far, i que per Arnau de Riba té una feixa de terra situada a la parròquia de Riudellots de la Selva, al lloc anomenat Ri[] per la qual ha de pagar tasca i cens. Així mateix Arnau de Riba cedeix (arrenda) a Sibila el mas de Beguestrà per 4 diners anuals que s'hauran de pagar el dia de Nadal.

A. Original, 18,5x32 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 62. Signat pel notari Simon de Bossigays, notari substituït del notari Bernat de Toylà de Girona. Escrit en llatí. Pergamí amb forats petits.

38

1357-[09]-17

Margarida de Rouira y Joan, son marit, hereua del mas Rouira, filla de Bernat de Rouira y de Raymunda, deixà 2 lliures per celebració de un aniversari que son pare se deixà en son testament, obliganshi al alou que ja tenia.

[A] Original en poder del notari Bernat Jofre de Banyoles.

B. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla

de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

39

1358-3-9

Pere de Segnari promet a Pere de Batlle, sagristà de Sant Miquel de Campmajor, que li donarà els dos sous anuals que el difunt Arnau de Segnari va prometre en testament a dita església a canvi de misses.

A. Original, 43,5x27,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 4. Signatura d'Arnau Ramon, notari públic substituït de Bernat Cavallera, abat i notari de Besalú. Escrit en llatí. El pergami té destruït el marge esquerre i l'inici d'algunes línies d'escriptura.

40

1359/60

Margarida de Rouira fa època a son marit Joan de 300 sous barcelonesos de tern que, a més del dot, havia rebut, qual acta és del any 1359. Consta que la referida Margarida era filla de Raymunda de Rouira y de Bernat.

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

41

1362-01-05

Pere Gerard de Benaula, de la parròquia de Riudellots de la Selva, reconeix que té de Guillem de Riba, administrador del benefici del difunt Jaume de Far, beneficiari de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, una feixa de terra prop del riu de Benaula, que és grossa d'una jornada de treball, i per la qual ha de pagar tasca.

A. Original, 22,7x57 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 67, primer text d'un pergami que en conté dos i que està

cosit per la part inferior amb un altre pergamí. Signat per Pere Pinós, notari substituït de Pere de Campllong, notari de Girona. Escrit en llatí.

42

1362-01-05

Pere Martí de Benaula, de la parròquia de Riudellots de la Selva, reconeix que té de Guillem de Riba, clergue i beneficiari del difunt Jaume de Far, unes possessions que ara són de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, i una terra de 4 "seyones", situada al pla de Benaula, per la qual paga una migera de cens [a Sant Feliu de Girona].

A. Original, 22,7x57 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 67, segon text d'un pergamí que en conté dos i que està cosit per la part inferior amb un altre pergamí. Signat per Pere Pinós, notari substituït de Pere de Campllong, notari de Girona. Escrit en llatí.

43

1366-05-01

Ramon Martí de Benaula, de la parròquia de Riudellots de la Selva, reconeix que té de Guillem de Riba, rector del benefici de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, un camp a la mansada anomenada de Pont, a la parròquia de Sant Andreu d'Alou, al pla de sa Pomera, de 5 "tornadas" i pel qual ha de pagar un cens de 6 sous barcelonesos de tern. També reconeix que té un altre camp que havia estat comprat a Ponç, habitant de la parròquia de Sant Gregori.

A. Original, 13,7x54 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 67, pergamí cosit a la part inferior d'un altre pergamí. Signat per Ramon de Bruguera, notari substituït de Bernat de Toylà, notari de Girona. Escrit en llatí. El pergamí té una estripada a la part superior dreta que ha estat cosida i els marges dret i esquerre malmesos.

44

1373-06-01

Pere Fron, fill de Guillem Sa Fron, del mas Sa Fron (Safont), que pertany al [mas] d'Espiels, de la parròquia de Cervià, reconeix Arnau de Sitjar, clergue i

capellà, com a representant del benefici de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, del qual tenien [arrendades] dues terres el 23 de setembre de 134 [1 / 9] . Ara, Arnau de Sitjà li dóna (arrenda) 5 vessanes de terra culta i erma situades a la parròquia de Cervià, a canvi de pagar tasca, dimidia i escampar a la terra 20 femades cada quatre anys.

A. Original, 20x32,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 54. Signat per Ramon de Paret Alta, notari substituït del notari Pere de Campllong de Girona. Escrit en llatí. Pergamí amb el marge esquerre malmès, taques fosques i lletra gastada de difícil lectura.

45

1374-11-30

Pere Arnau, fill de Pere Arnau, de la parròquia de Cervià, reconeix que té el mas anomenat Pere Arnau de part d'Arnau de Sitjar, clergue beneficiari de l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, i que respectarà els costums establerts.

A. Original, 16,5x34 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 68. Signat per Ramon Egidi, notari substituït de Jaume de Campllong, notari de Girona. Escrit en llatí. Pergamí amb el marge superior malmès i taques petites.

46

1386-10-22

Guillem, fill de Miquel i Margarida, de Sant Natzari, parròquia de Sant Miquel de Campmajor, juntament amb la seva esposa Guillerma, donen a llur filla Sibil·la un dot matrimonial. En cas d'haver-lo de restituir, Sibil·la es compromet a fer-ho amb propietats que l'ardiaca de Besalú li té arrendades.

A. Original, 32,5 x 23,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, cobertes del manuscrit *Procés de la dècima que se ha de guardar bé*. Signat per Pere Arnau, prevere de l'església de Girona, per ordre de l'honorable Jordà de [] ardiaca de Besalú. Escrit en llatí. Pergamí tallat pel marge dret, una estripada vertical al marge dret cosida, vores inferior i superior doblades i cosides, taques.

47

1388-12-10

Bernat de Rouira capbreua a fauor del prior del Collell lo Puig Castellar, qual peça de terra té encara Rouira. És en acta de pergamins ab moltas firmas.

[A]. Original perdut.

B. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i uns altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

48

1393/94

Ab lo qual consta de la absolució de seruitut personal que Matheu, caualler senyor del castell de Roca fa a Blanca Brugada, muller d'Olmer u Oliuer Rouira.

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

49

1401/02

Sibila firma àpoca a Olmer o Oliver Rouira, de part de dot, que havia portat a son marit Ramon, la restitució del qual tenia lloch en forma de pacta nubcial que li prometé pagar Olmer Rouira, domer de Sant Miquel de Campmajor.

[A]. Original perdut.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

C. Menció feta a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, primer escrit de l'apartat *Sacerdots y doctors en santa theologia fills de casa Rouira*. Segons aquest autor la restitució del dot de Sibila és de 1379, però ha d'ésser un error ja que eix dot el rebé el 1386 i la restitució no pot ésser anterior a la donació.

50

1404-11-10

Francesc Segnari, sastre de Girona, i la seva esposa Antònia, tots de la parròquia d'Adri, davant de diversos testimonis, expliquen que van vendre a Nicolau ça Palma, de Banyoles, un censal de 30 sous de tern de Barcelona pel preu de 21 lliures de tern.

A. Original, 30x25 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 16. Signatura de Pere d'Anglada, notari públic, per autoritat de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí.

51

1405-09-10

Pere Vidal i la seva mare Sibil·la, esposa de Berenguer Vidal i propietària del mas Vidal, de la parròquia de Sant Martí de Campmajor, donen el mas Vidal al seu [germà i] fill Miquel, i també cedeixen 50 lliures de moneda barcelonesa a l'esposa de Miquel, anomenada Sibil·la, que és filla de Guillem Segnari. Es pacten les condicions de la cessió.

A. Original, 33x40,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 33. Signat per Pere d'Anglada, notari públic substituït del notari Bernat de Serra, per manament de l'abat [de Banyoles]. Escrit en llatí. Pergamí amb forats petits i un de gros al costat superior esquerre.

52

1405-09-10

Guillem de Segnari i la seva esposa Sibil·la donen en herència a llur filla Sibil·la la meitat del mas de Segnari i retenen un usdefruit. S'especificuen les condicions del traspàs.

A. Original, 31x39,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 7. Signatura de Pere d'Anglada, notari públic substituït de Bernat de Serra, per autoritat de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Marge dret menjat. Pergamí amb taques al costat esquerre inferior i forats petits als plecs. El revers està enganxat amb el revers del pergamí n° 8 del fons.

53

1418-7-22

(Ex B:) *Lluïció del censal que Olmer Rouira y Dalmau Rouira en 1417 crearen a la confraria de Nostra Senyora de Merlant, qual lluíció fou firmada a favor de Pera Rouira en 1504.*

[A]. Original en poder del notari Arnau de Soler, de Besalú (segons C).

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778.*

C. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Datació completa ex C.

54

1419-02-19

Pere de Busquets, batlle, la seva esposa Blanca, Berenguer de Busquets, fill de Blanca, i Margarida, esposa de Berenguer, venen (arrenden) a Miquel de [Segnari?] [el mas de Sant Natzari] pel cens de dues migeres d'ordi segons mesura banyolina, que es pagaran anualment el dia de Sant Pere i Sant Feliu.

A. Original, 40x40 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 20. Signatura de Guillem Baurt, notari públic substituït de Bernat de Serra, àlies Guardiola, i de Pere Bernat de Vilana, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Marge esquerre malmès. Pergamí amb el vèrtex superior dret tacat, doblat i enganxat sobre el vers, fet que dificulta la lectura i comprensió del text i forats petits.

55

1423-01-01

Miquel, del mas de Sant Natzari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, fa testament davant Joan Tas, rector de Sant Martí de Campmajor, Oliver de Rovira, Francesc de Puig, Miquel ça Brugada i Nicolau Barri.

A. Original, 52,5x32 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 15. Signatura de Jaume Marquès, rector de l'església de Sant Vicenç de Falgons. Escrit en llatí.

B. Citació feta a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, primer escrit de l'apartat *Sacerdots y doctors en santa theologia fills de casa Rouira*.

56

1423-07-27

Bartomeu, com a representant dels administradors de l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona, certifica que, tal i com consta en poder del notari de Barcelona Joan de Torró, el 3 de juliol de 1416 van elegir Guillem Segnari com a baciner, procurador i recaptador de dit Hospital a la parròquia de Sant Miquel de Campmajor.

A. Original, 35x48 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 6. Signatura de Berenguer Ferrer ça Sala, substituït del notari Jaume de Campllong de Girona. Escrit en llatí.

57

1427-09-18

(Ex B:) *Àpoca del preu del mas Terrats, firmada a favor de Dalmau ça Rouira* [preu: 20 lliures, ex C i D] (ex B).

[A]. Original perdut, en poder de Pere Sitjar, notari de Girona.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

C. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

D. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

Resum de B completat amb dades de C. Datació completa a C.

58

1429-1-13

Joan Batlle, canonge de l'església de Sant Feliu de Girona i procurador, dóna a Antònia, filla de Guillem Segnari de Sant Miquel de Campmajor, i als seus descendents, el dret de mobilitat i de poder establir-se a qualsevol lloc de l'ardiaconat (de Besalú) a canvi de 2 sous i 8 diners.

A. Original, 22x28,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 19. Signatura de Bernat Ferran, notari públic substituït de Bernat de Campllong, notari públic de Girona. Pergamí escrit en llatí. Petits forats i dues taques centrals.

59

1446-06-24

Antoni Recolta, de la vila de Banyoles, ven a Pere Coma, de la parròquia de Sant Martí de Campmajor, una terra amb una riera que és a la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, al lloc anomenat Baborat de ses Coromines de Terrats, format per 5 vessanes de terra i un hort, pel preu de 7 lliures i mitja de moneda de tern. Per tal de pagar-ho, Antoni Racolta fa a Pere Coma un censal de 7 lliures i mitja amb un cens anual de 7 sous.

A. Original, 49x44 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 74. Signat per Joan Batlle, notari substituït de Gerard Pubill, notari hereu de Bernat de Serra àlies Guardiola, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 17 vers.

60

1447-01-12

Antònia, filla de Jaume Vila, de la parròquia de Galliners, amb el consentiment del seu espòs Pere Cananer, defineix (retorna) al seu pare tots els béns que ha rebut d'herència i de legítima.

A. Original, 20x40,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 11. Signatura d'Antoni Arnau, notari públic de la parròquia

de Santa Llogaia del Terri per ordre de Pere Sitjar, notari de Vilademuls. Escrit en llatí. Pergamí malmès al marge dret i amb taques petites.

61

1447-2-18

Venda de Masugas. És la venda del mas Masugas de Sant Martí de Campmaior, feta per Francesch Olmera de Sant Martí de Campmaior, a Miquel Rouira, pagès de Sant Miquel de Campmaior.

[A] Original en poder de mossèn Joan de Planes, notari, regint la notaria de Sant Pere de la vila de Besalú.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 12 revers.

62

1449-11-7

Stabbliment del Balle General. És lo stabbliment fet per lo senyor Joan Albussà, lloctinent y Balle General en la ballia y vegaria de Besalú, de edificar molí en la riera de Mierol, ço és de des de lo capdemont del Gorch del Batlle affins lo cap del riu maior de Jaume Cases, de Sant Martí de Campmaior, fet a Miquel Rouira y a Pere Prat, tots pagesos de Sant Miquel de Campmaior.

[A] Original en poder de mossèn Martí Vicens, notari públic de la Ballia General per tot lo principat, Catalunya, las horas escriuint en la vila de Besalú.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 20 vers i revers.

C. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

D. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

63

1451-12-05

Jaume Fares, assaonador de Besalú, i Joan Fares, paraire de Banyoles, venen a Jaume Vila, de la parròquia de Galliners, una feixa de terra situada

a Galliners, a Sa Font ça Roca, pel preu de 6 lliures, 17 sous i 6 diners barcelonesos.

A. Original, 27,5x45 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 6. Signatura de Pere Cella, notari substituït de Caterina, esposa de Bernat Guillem de Vilafreser, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Pergamí trencat al marge dret.

64

1459-10-30

Pere Segnari, fill de Bernat Segnari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, dóna al seu germà Joan 25 lliures de tern de Barcelona. Si mor sense fills o aquests són menors d'edat, els diners retornaran a ell però Joan podrà deixar 12 lliures en testament. Així mateix li dóna el mas Calvell per tal que hi visqui amb la seva esposa Magdalena i els fills que tinguin.

A. Original, 30x40,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 14. Signatura de Joan de Planes, notari públic de Besalú per autoritat de l'abat de Sant Pere de Besalú. Escrit en llatí.

65

1461-05-30

Margarida Rouira, vuida de Miquel Rouira, instituï un aniversari que acceptà son fill lo rector Anton Rouira, servint la rectoria de Sant Miquel.

[A]. Original en poder de Bernat de Rexach, notari de Banyoles.

B. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

66

1461-08-24

Galceran de ça Riera (o Sarriera), ardiaca de Besalú, en nom del seu ardiaconat, lloa (ven) a Miquel Rovira, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, el mas Terrats pel preu de 80 florins, que són 21 sous de moneda, i haurà de satisfer els censos i les tasques que pertanyen a l'ardiaconat.

A. Original, 39x33,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 31. Signatura de Joan Batlle, notari substituït de Gerard de Serra, notari, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Diverses taques petites.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 11vers i 12 revers.

C. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Antiguitat de casa Rouira de Sant Miquel de Campmajor, deduhida fins a 1778*.

D. Resum fet a finals del s. XVII o durant el XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, escrit situat entre uns fulls dedicats a funerals i un altres dedicats a sacerdots i doctors en teologia.

67

1461-08-24

Època en la qual Galceran de ça Riera (o Sarriera), ardiaca de Besalú, reconeix que Miquel Rovira ha pagat 80 florins, que són 21 sous, pel mas de Terrades.

A. Original, 39x33,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 31. Signat per Joan Batlle, notari substituït de Gerard de Serra, notari, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Diverses taques petites.

B. Resum fet per Joan Rovira entre els anys 1661 i 1663, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, LLC, full 11vers i 12 revers.

68

1462-01-25

Sibil·la [filla] de Bernat Segnari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, fa testament.

A. Original, 34x33 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 27. Signatura de Gislbert, notari de Bàscara. Escrit en llatí. Pergamí amb diverses taques i el marge dret malmès.

69

1462-10-21

Joan Segnari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, dona al seu nebot Francesc Segnari el mas de Calvell, propietat que Joan havia rebut del seu germà Pere l'any 1459.

A. Original, 14,5x39 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 17. Signatura de Francesc Olius, notari, per autoritat de l'abat de Sant Pere de Besalú. Escrit en llatí.

70

14[6]2-14[8]2-10-21

Joan Segnari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, defineix (retorna) a Pere Segnari (el seu germà) un mas [Calvell] que havia rebut d'ell el 30 d'octubre de 1459. Joan reconeix que ha rebut de Pere 25 lliures de moneda barcelonesa (tal i com consta al document de 1459).

A. Original, 20,5x31,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 37. Signat per Francesc [], notari de Besalú, per autoritat de l'abat del monestir de Sant Pere de Besalú. Escrit en llatí. Pergamí tacat i amb lletra gastada de difícil lectura.

71

1475-09-04

Francesc de Sant Natzari, pagès de Sant Miquel de Campmajor, fill de Pere i Narcisa, defineix [retorna] als seus pares el mas de Sant Natzari amb el bestiar gros inclòs. Es reserva 6 lliures per al seu testament, vestits, una habitació, una cadira al cap del menjador, un banc, el dret de portar dos amics ell i dos cadascuna de les seves filles, i la vinculació al mas de les seves filles Bartomeua i Andreeua.

A. Original, 42,5x25,7 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, nº 58. Signat per Pere Joan de Prat, notari públic []. Escrit en llatí. El pergamí té dos forats de mida considerable a la part central i altres de petits. Text incomplet.

72

1480-09-29

Del tenor dels capítols firmats en poder de Francisco Oms, notari de Banyolas, als 29 setembra de 1479 solamens se pot collegir que el pare de Pera Rouira era Miquel Rouira [Sitjà] y pagès del mas Rouira. Se infereix tamné que dit Pere Rouira casa amb Violant Bohigas de Santa Pau rebent de dot 35 llires barceloneses.

[A]. Original en poder de Francisco Oms, notari de Banyoles.

B. Resum de finals del s. XVIII, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, manuscrit ACPE 181-2-T2-3, apartat *Descendència des de Pera Rouira, pagès de Sant Miquel de Campmajor*. La pàgina, al vèrtex superior dret, hi té anotat el número 14.

73

1482-08-27

Pere Cademont, de la parròquia de Mieres, reconeix que Bartomeu Ermedàs, àlies Segnari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor, ha rebut 16 lliures de moneda pel dot de Caterina, l'esposa de Joan Segnari.

[A]. Original perdut.

B. Possible còpia, 45x32 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 21, tercer text d'un pergami que en conté tres. Suposem que és una còpia perquè el primer dels tres textos que hi ha escrits el trobem tot sol al pergami n° 22 del fons. Així mateix, el tercer text del pergami és anterior en el temps als dos primers. Signat per Miquel Batlle, notari públic substituït de Gerard de Serra, àlies Guardiola, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en català. Pergami amb petites taques.

74

1482-09-30

Bartomeu Ermedàs, fill de Pere Ermedàs i Antònia, de la parròquia de Fontcoberta, dóna a Bartomeua, filla de Francesc Segnari, de la parròquia de Sant Miquel de Campmajor i futura esposa seva, 16 lliures de moneda per raó del seu casament.

A. Original, 24,4x35,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 22. Signat per Miquel Batlle, notari públic substituït de

Gerard de Serra, àlies Guardiola, notari, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Pergamí foradat a la part central i al marge superior.

B. Còpia, 45x32 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 21, primer text d'un pergamí que en conté tres. Suposem que és una còpia perquè el primer dels tres textos que hi ha escrits el trobem tot sol al pergamí n° 22 del fons. Així mateix, el tercer text del pergamí és anterior en el temps als dos primers. Signat per Miquel Batlle, notari públic substituït de Gerard de Serra, àlies Guardiola, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Petites taques.

75

1482-09-30

Pere Segnari i el seu fill Francesc, juntament amb Bartomeua (futura esposa de Bartomeu d'Ermedàs), reconeixen que Bartomeu d'Ermedàs els ha donat 16 lliures de moneda per raó del seu casament.

[A]. Original perdut.

B. Possible còpia, 45x32 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 21, segon text d'un pergamí que en conté tres. Suposem que és una còpia perquè el primer dels tres textos que hi ha escrits el trobem tot sol al pergamí n° 22 del fons. Així mateix, el tercer text del pergamí és anterior en el temps als dos primers. Signat per Miquel Batlle, notari públic substituït de Gerard de Serra, àlies Guardiola, per manament de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Pergamí amb petites taques.

76

1482-09-30

Pere Segnari i Francesc Segnari, per raó del casament de la seva neta i filla Bartomeua amb Bartomeu Ermedàs de Fontcoberta, li donen el mas Segnari. El traspàs serà efectiu quan ells morin. Es reserven sis lliures que deixaran a altres fills.

A. Original, 33x28,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 8. Signatura de Miquel Batlle, notari substituït del notari Gerard de Serra, àlies Guardiola, per autoritat de l'abat de Banyoles. Escrit en llatí. Pergamí amb petits forats i taques petites, enganxat pel revers amb el revers del pergamí n° 7.

77

1483-07-31

Fermí cap de Ferro, de la parròquia de Vilablareix, propietari del mas Cap de Ferro, reconeix que ha de pagar a l'altar de Sant Esteve de l'església de Sant Feliu de Girona, el dia de Sant Pere i Sant Feliu, un cens anual de 6 sous per la meitat d'una terra situada al pla de Vilablareix, al mas Llac, de dues vessanes d'extensió, que dita església de Sant Feliu va obtenir del benefici d'Arnau de Far. L'altra meitat és propietat franca de Fermí.

A. Original, 30x28,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 29. Signatura de Joan de Bellsolà, notari substituït de Jaume de Campllong, notari públic de Girona. Escrit en llatí. Diverses taques. Pergamí amb lletra gastada.

78

1499-05-03

Bernat de Valentària, prevere i rector de Santa Maria de Rocacorba, i Narcís Sarrauta, operari administrador d'aquesta església, reconeixen haver cobrat 3 lliures, 15 sous, 22 sous de salari i 12 sous de pensions, del censal que era del difunt Bernat Caselles i que els seus marmessors van vendre a Joan Vives i Joan Mitjà, de Rocacorba, el 8 d'agost de 1452.

A. Original, 20x24,5 cm, Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, pergamins de can Rovira, n° 26. Signatura de Pere Alvarà, notari públic d'Amer per autoritat de l'abat. Escrit en llatí. Pergamí amb diverses taques i el marge inferior malmès.

